

74 84 box a

No. 16.

Pris: 10 Dre.

2 muntre Viser.

En i sin Begyndelse gemtylig men i
Slutningen bedrøvelig Vise
om

Ola Sondsjørings

Kristianiareise.

Mel.: Bestnæsvisen.

Ola sa'a Mor, nei veit du hva sant,
 Ola dei blir det sgu intno a sa'n,
 Du maa ind aa lære,
 Haasdan du skal vere
 for aa vere riktig sin og bra sa'n.
 Du har Ket sa'je
 Ola Fet sa'je,
 Han har inte Danel's, men har Vet sa'je.

Na saa dro jei da til Byen in, san,
kom med Jernbanen som en Bind sa'n!
men da Banen stanfa
knappt jei mer mei sanfa,
aa jei mista mest Forstanden min san.
sligt et Skraal san
og sligt et Gnaal san —
og saa skreg jei: Godtsfolk gji da Taal san!

Abisgutta rundt omkring mig slau san,
Kjerringe og Menner i en Hau san,
Dg saa vidt jeg huffer
Barerer og Ruster —;
Men som sagt, jeg blei jo næsten dau san.
Sligt et Spel san!
Ja men lel san
slap jei fra dom ved et Svineheld san.

Fluxens jeg begav mig op i By'n sa'n;
men der fit jeg se et snodigt Syn sa'n;
Folk dom gif aa hompa
glei og dat paa — —
og det gif saa radt som bare Dyn san.
Da jeg er støl san,
saa dat jeg sjøl san
og slo et riktig ubeleili Høl san.

Jeg kom paa Beina og var inte sen san,
og høsta Boga mi saa pen og ren san;
men tænk dig mi Forstrækkels'!
da jeg fit en Bækkels'
lige radt i Hue af en Sten san,
og lige som san
jeg vendte om san,
en Hau med Sue i Naffen paa mig kom san.

Saa gif jeg over Drammensveien ut san
og tænte: Naa maa det vel være slut san;
men knappt var jeg der kommen
før jeg mærked som en

lei og trolldomsagtig Loft af Krudt san.
Før jeg fik gaa't san — et Minerskot san
i Luften slyngede min arme Skrot san.

Paa alle fire som en Letvindt Kat san
fra Himmelfarten ned igjen jeg dat san,
og tænk, at dom to Svina,
dom, som tænde Mina,
sto aa lo, aa sa': godnat min Skat san!
Men den Skræk san, — som dom fef san
Begge Veina mine dom var væk san.

Rigtig væk? — det var ei rigtig sandt san!
for ved Siden af mig dom dom sandt san,
og saa blei jei haaret
bort som farlig saaret,
mens at Bloe frøgteligen randt san.
Veina me san — kom afste san.
Slige Ting maa inte ødsles med san.

Jei paa Hospitalet blei lagt in san
og blei lappa godt paa Krop og Skind san.
Veina dem blei forte;
men om dom er borte
hopper jei paa Krøkker som en Vind san.
Tak for mei sa'je, — jei tror ei sa'je,
at jeg mere skal besøge dei sa'je.

Trur Di vel, at jei fik Fred endda san?
Nei, jei skulde flere Plager ha' san,
for i alle Bakker
kom der — jo jeg takker —

Kjælker, som brak mine Krøkker a san.
Di forstaar san. — Læg aa Laar san
gik itnas som bare Pottestaar san.

Hvad siden hændte kjender jei ei stort san;
thi jei blev haaret som besvimet bort san,
og da jeg retirerte,
dom mig expederte

indigjennom vorfes gamle Port san.
Ja Di glør san! — men jeg tror san,
jeg kom fin aa danet hjem til Mor san.

De politiske Naboer paa Kvisten.

Gaulens paa Melodonten: Ze' su aa ha Dost aa jiste mei, san.

Her forleden, da jeg hjemme sat, san,
Og da Alt omkring mig var som Nat, san,
Blev jeg rent forstyrret,
Af de Naboehyra,

Som bor Bæg i Bæg ved Siden a', san.
Spørgsmaal kom, san,
Lig en Flom, san,

Nu om Parti, Politif og — Dom, san,

Hør nu gode Venner, hvem I er, san,
Kom i Politif mig ikke nær, san.

Ellers vil der vanke
Gule, blaa og blanke,
Nogle, værre end den graa Stær, san.

Fy for Skam, san,
Toug og Tamp, san,
Reisepas saa fik de hver en Mand, san.

Men da Kjærringen fik høre Skraal, san,
Blev det værre end da Per og Paal,
Hovedkulds paa fire
Laa i Gaar'n og stirre'

Efter hvad de tabte i en Fart, san.
Næse, Mund, san,
Stod i Skum, san,

Saadan Skyds faar hver en Parti-Hund, san.

Derfor er det bedst at hver en Mand, san,
Holder Kjæst og la'r det gaa i Gang, san,
Mied det gode, Gamle,
Som vil aldrig ramle,

Fjænd Dovre kommer ned eengang.
Snit og Snat, san,
Mange Tak, san,

Visa slutter nu med Segl og Lak, san.

Tilfjøs i Wisehandelen paa Smørsalmendingen, Bergen.

(Rose)